

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 074569 20 Gž
Brčko, 14.07.2020. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kovačević Maide, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, zastupan po punomoćniku A.A., zaposleniku tužitelja, protiv tuženog M.R. iz B., radi duga, v.sp. 72,60 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 074569 19 Kom od 31.10.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.07.2020. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog M.R. iz B. se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 074569 19 Kom od 31.10.2019. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 074569 19 Kom od 31.10.2019. godine (dalje prvostepena presuda), odlučeno je kako slijedi :

„Prigovor tuženog od 17.10.2014. godine se djelimično usvaja i Rješenje o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 o I 074569 13 Kom 07.10.2014. godine stavlja van snage u dijelu kojim je dozvoljena prinudna naplata iznosa od 46,18 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos i troškovima izvršnog postupka u iznosu od 46,90 KM i u tom dijelu se nalaže obustava izvršnog postupka.

Rješenje o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 o I 074569 13 Kom 07.10.2014.godine u dijelu kojem je dozvoljena prinudna

naplata iznosa od 72,60 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima izvršnog postupka u iznosu od 73,30 KM, ostaje na snazi.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 20,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.“

Protiv prvostepene presude, tuženi M.R. (dalje tuženi) blagovremeno je izjavio žalbu, koju je označio kao „prigovor na presudu“, nije označio žalbene razloge, već samo tvrdi da mu u spornom periodu nisu dostavljani računi za odvoz smeća i da bi „isti sigurno bio plaćen da ga je dobio.“

Tužitelj JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (dalje tužitelj) nije odgovorio na žalbu tuženog.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 330., a u vezi sa odredbom člana 412. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09, 52/10 i 27/14, dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede.

Predmet ove parnice prvobitno je bio zahtjev (tužbeni zahtjev) tužitelja da mu za period od 30.06.2012. godine do 30.11.2013. godine za izvršene usluge odvoza smeća tuženi plati dug u iznosu od 118,78 KM, uz zahtjev za dosudu zakonske zatezne kamate i troškova postupka.

Protivljenje tužbenom zahtjevu, tuženi je iskazao tvrdnjom da sa tužiteljem nije zaključio ugovor o odvozu smeća, zatim se branio navodima da sa suprugom uglavnom boravi u B.L. i N.S. tako da „uslugu odvoza smeća malo koristi“, da je nezaposlen, a pored toga i tvrdnjom da poslednjih nekoliko godina redovno plaća usluge odvoza smeća i na kraju je istakao i prigovor zastare tužiteljevog potraživanja.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima je tužitelj utemeljio svoj zahtjev i činjeničnih tvrdnji i argumenata kojima se tuženi suprostavio tužbenom zahtjevu i pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode):

da je na prijedlog tražioca izvršenja (ovdje tužitelja) prvostepeni (izvršni) sud rješenjem broj 96 o I 074569 13 Kom od 07.10.2014. godine dozvolio izvršenje protiv izvršenika (ovdje tuženog) radi naplate duga za odvoz smeća u ukupnom iznosu od 118,78 KM, a da je po prigovoru tuženog zaključkom prvostepenog (izvršnog) suda broj 96 o I 074569 13 Kom od

23.01.2019. godine postupak izvršenja odgođen do pravosnažne odluke parničnog suda,

da je tuženi i u parničnom postupku ostao kod istih prigovora (argumenata) iznesenih u prigovoru protiv rješenja o izvršenju (da sa tužiteljem nije zaključio ugovor o odvozu smeća, da je nezaposlen, da uglavnom boravi u B.L. i N.S., kao i kod prigovora zastare tužiteljevog potraživanja), ali je sada istakao i da mu tužitelj nije dostavljao račune za izvršene usluge odvoza smeća i da on (tuženi) nema prijavljeno prebivalište na adresi ..., koja je navedena na računima za izvršene usluge odvoza smeća, već na adresi ..., što je potvrdio obavještenjem Odjeljenja za javni registar Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 28.05.2019. godine,

da je tužitelj na pripremnom ročištu dana 21.08.2018. godine, uvažavajući istaknuti prigovor zastare, tužbeni zahtjev smanjio za iznos zastarjelog duga i od tuženog zahtijevao da mu plati dug za izvršenu uslugu odvoza smeća koji nije zastario za period od 31.01.2013. godine do 30.11.2013. godine u iznosu od 72,60 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja prijedloga za izvršenje do konačne isplate i troškovima izvršnog i parničnog postupka,

da se prema iskazu svjedoka S.A. redovno vrši dostavljanje računa za odvoz smeća uz račune za električnu energiju i vodu i da sva tri računa budu spojena, a da tuženi nije prigovarao tužitelju da račune ne dobija, niti je podnio pismeni ili usmeni zahtjev za ispostavljanje računa za odvoz smeća,

pa je prvostepeni sud, obzirom na odredbu člana 208. stav 4. Zakona o komunalnim djelatnostima („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 30/04, 24/07, 9/13 i 3/18, dalje Zakon o komunalnim djelatnostima) kojom je propisana obveza za svako domaćinstvo i za svakog korisnika poslovnog prostora da se uključe u prikupljanje i odvoz smeća i da plaćaju utvrđenu naknadu za izvršene usluge, kod činjenice da tuženi nije dokazao tvrdnju da mu tužitelj nije ispostavljao račune za izvršene usluge odvoza smeća i kod činjenice da „okolnost da nije zaključen ugovor o pružanju usluga odvoza smeća između tužitelja i tuženog u konkretnom slučaju nije od značaja na odluku suda u ovoj pravnoj stvari, jer su usluge odvoza smeća od strane tužitelja pružane ... i tuženom ispostavljeni računi za izvršene usluge“, zaključio da je zakonska obveza tuženog da plati naknadu za izvršene usluge odvoza smeća,

a, kako prema odredbi člana 378. stav 1. tačka 1. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, dalje Zakon o obligacionim odnosima), za jednu godinu zastarijevaju potraživanja naknade, između ostalog za izvršene usluge odvoza smeća, kada je usluga izvršena za potrebe domaćinstva, a kako je tužitelj podnio prijedlog za izvršenje 18.12.2013. godine, prvostepeni sud je zaključio da je

istaknuti prigovor zastare potraživanja osnovan i utvrdio je da su zastarjela potraživanja tužitelja dospjela za naplatu zaključno sa 18.12.2012. godine,

te kako je ovaj parnični postupak proizašao iz izvršnog postupka i kako parnični sud odlučuje o sudbini rješenja o izvršenju, a kako je tužitelj djelimično uspio sa tužbenim zahtjevom, prvostepeni sud je rješenje o izvršenju stavio van snage za iznos duga koji je zastario (za iznos od 46,18 KM) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos i obračunatim iznosom troškova izvršnog postupka (46,90 KM), dok je ostavio na snazi rješenje o izvršenju za iznos duga koji nije obuhvaćen zastarom (72,60 KM) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima izvršnog postupka (73,30 KM), obračunatim prema uspjehu tužitelja od 61% u odnosu na zahtjev iz prijedloga za izvršenje,

dok je odluku o troškovima parničnog postupka donio na osnovu odredbe člana 119. stav 2. Zakona o parničnom postupku, a kako se ta odluka žalbom ne pobija, nije predmet razmatranja žalbenog vijeća.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci svoje presude.

Prvostepenom presudom utvrđene činjenice i okolnosti, da je tužitelj vršio odvoz smeća i tuženom redovno ispostavljao račune za izvršene usluge, opravdavaju zaključak prvostepenog suda o utemeljenosti tužbenog zahtjeva.

Naime, odredba člana 208. stav 4. Zakona o komunalnim djelatnostima, propisuje obvezu svih vlasnika, korisnika stambenih i poslovnih prostora, privremeno zauzetih javnih površina uključiti se u prikupljanje i odvoz smeća i plaćati mjesečnu naknadu tužitelju (davalac usluge) i zaključiti ugovor o uvjetima prikupljanja i odvoza smeća, pa je u vezi s tim i Građansko-privredno-upravno odjeljenje Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izrazilo svoj pravni stav 24.01.2013. godine pod poslovnim brojem 097 – 0 – Su – 13 – 000035 sadržaja :

„Obaveza zaključenja ugovora korisnika usluga sa davaocem usluga u smislu člana 208. stav 4. Zakona o komunalnim djelatnostima ne utiče na obavezu plaćanja te usluge, ukoliko je ista izvršena i ukoliko je korisniku usluga fakturisan račun za izvršenu uslugu.“

Kada je tako, da je tužitelj organizirao odvoz smeća i tako tuženom omogućio koristiti se tom uslugom (što među strankama nije sporno), a da je njegova (tuženikova) obaveza bila uključiti se u prikupljanje i odvoz smeća, te kada je temeljem pruženih dokaza utvrđeno da je tužitelj uredno ispostavljao tuženom račune za izvršene usluge, a da tuženi nije platio

tužitelju omogućenu uslugu, onda je prvostepeni sud na podlozi utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primjenio materijalno pravo.

Jer, prema odredbi člana 262. Zakona o obligacionim odnosima, pošto tuženi nije platio dug za odvoz smeća i tako izvršio svoju zakonsku obvezu, tužitelj ima ovlast zahtijevati od tuženog ispunjenje te obveze, a obveza tuženog je ispuniti je savjesno svemu kako glasi, tj. potpuno u skladu sa sadržajem ispostavljenih računa, uz plaćanje zakonske zatezne kamate zbog kašnjenja (odredba člana 324. Zakona o obligacionim odnosima).

Tuženi uz žalbu prvi put dostavlja račun za električnu energiju za obračunski period 06-2013. koji glasi na ime J.M., adresa ... i nalog uplate blagajni na isto ime za električnu energiju i vodu domaćinstva od 16.07.2013. godine i tvrdi da je u spornom periodu plaćao komunalne usluge na ime J.M. „a istog je spomenuo u toku parničnog postupka.“ Međutim, tuženi u postupku pred prvostepenim sudom nije dostavio ove dokaze, a morao je, prema odredbi člana 316. Zakona o parničnom postupku, u žalbi pružiti dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti, odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave. Obzirom da on to nije učinio, ovaj sud te dokaze nije mogao uzeti u obzir u žalbenom postupku prilikom razmatranja žalbe i prvostepene presude.

Kako je prvostepena presuda pravilna sa aspekta gore pomenutih odredbi Zakona o obligacionim odnosima i Zakona o komunalnim djelatnostima, po kojima se postavljeni tužbeni zahtjev raspravlja i prosuđuje, a kako nisu počinjene ni one procesne povrede na koje sud pazi po službenoj dužnosti, te kako ovaj sud u prvostepenoj presudi utvrđene činjenice i okolnosti mora respektirati pošto je odredbom člana 412. Zakona o parničnom postupku isključeno pobijati presudu kojom je okončan spor male vrijednosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, valjalo je žalbu tuženog odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević